

Obra Completa

Didascàlia Companyia de Teatre

ANNA: Va d'això, la cosa, Clara: del temps. No te n'adones? El temps.

CLARA: La mort és el tercer personatge d'aquest quadrat.

Índex del dossier

Fitxes	3
Fitxa artística	3
Fitxa tècnica	3
L'obra	4
L'autor del text original	4
La història	4
La nostra adaptació	5
El nostre espectacle	6
La companyia	9
CVs	10
El director/dramaturgista	10
L'escenògraf	11
Les actrius	12
Contacte i material gràfic	14
<i>correu-e i telèfon</i>	
<i>teaser de l'obra</i>	
<i>vídeo sencer de l'espectacle</i>	
<i>vídeos promocionals</i>	
<i>xarxes socials</i>	

Fitxes

Fitxa artística

Obra i autor: ‘Collected Stories’, de Donald Margulies

Dramatúrgia i direcció: Jordi Sala Lleal

Actrius: Isabel Boix i Eva Ferré

Codirecció: Fco. Javier Ortgega

Espai escènic: Joan Gómez Ponsetí

Música original: Robert Fàbrega i Ferrer

Il·luminació: August Viladomat (Punt de Fuga)

Vestuari: Raquel Díez

Fotografies: Cristian Expósito

Producció i disseny: Didascàlia Companyia de Teatre

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Amb el suport de:

Som al Programa.cat i al Catàlegs escènics!!!

Fitxa tècnica

Mides de l'escenari: 3,5 m (ample) x 3,5 m (fons) x 4 (alt).

Espai a tres bandes. Aquesta disposició es pot substituir per una disposició a dues bandes o per una clàssica a la italiana. La direcció de moviment escènic ha estat dissenyada per assolir aquesta flexibilitat.

Requisits d'il·luminació:

- 20 Pc 1 Kw
- 12 retalls ETC 25/50°
- 12 PAR 64 cp 62
- 36 canals de dimmer

Requisits de so: P.A. adequada a l'espai.

En el cas que el teatre no disposi d'aquest equipament, cal adreçar-se a la companyia per tal que ens puguem adaptar a les possibilitats de l'espai.

L'obra

L'autor del text original

Donald Margulies és un dels autors més prestigiosos de la dramaturgia nord-americana actual. Novaïorquès, nascut el 1954, va començar a ser àmpliament reconegut per l'obra *Sight Unseen* (1991), però ***Collected Stories* va ser el seu primer èxit mundial** (1996). Després ha escrit obres com *Dinner with Friends* (1998, premi Pulitzer de Teatre 2000; muntatge català d'Esteve Ferrer, *Sopar d'amics*, 2001) i ***Time Stands Still* (2010; muntatge català de Julio Manrique, *La treva*, 2016).**

Donald Margulies és, en certa manera, un autor intensament contemporani de tall clàssic, i probablement això el converteix en **un dels millors dramaturgs del panorama mundial de l'actualitat.**

La història

L'anècdota de què parteix la història de l'obra original és aquesta: una escriptora de mitjana edat, autora famosa de narrativa curta, rep a casa seva una alumna jove que la idolatra i que vol començar la seva carrera com a escriptora a l'ombra de la seva mestra. **L'obra, estructurada en sis escenes que abasten un període de sis anys, descriu l'evolució de la relació personal entre les dues dones, una relació que passa de les dificultats inicials en l'encaix entre elles a una mútua dependència emocional i professional. En aquest lapse de temps, constatem el declivi personal de l'escriptora madura, i alhora, en part com a conseqüència natural d'aquest, també presenciem l'enlairament cap a l'èxit literari de l'escriptora jove.** En certa manera, el declivi d'una i l'auge de l'altra constitueixen la cara i la creu de la mateixa moneda. En la seva relació, la una i l'altra es devoren mútuament: la dona gran fagocita la joventut, l'energia, la voluntat de futur de la jove; aquesta devora la memòria, l'experiència, la narració vital de la seva mestra. **En el rerefons d'aquesta relació hi ha, latent, el tema etern de l'herència vital, del llegat entre generacions, de la usurpació necessària i inevitable de la vida dels que ens han precedit.** Aquí no volem revelar el gir dramàtic que fa l'autor ja avançada l'obra, un gir inesperat i brillant; però sí volem apuntar que aquest gir obre una dimensió apassionant en tot el tram final de l'espectacle.

La nostra adaptació

Obra completa és el primer muntatge en català de *Collected Stories*. Hem decidit dur la nostra traducció fins al punt de l'adaptació per tal de situar els personatges en la Catalunya actual; així, cal entendre que l'última escena té lloc en el moment present. Aquesta decisió ha estat presa amb la voluntat d'acostar-nos el màxim possible a la realitat del nostre públic. Com s'ha dit, l'eix temàtic de l'obra és universal, transcendeix espais i temps. Situar l'acció a la Catalunya d'ara neutralitza en certa manera el perill de circumscriure els temes plantejats a referents aliens a nosaltres, i retorna al muntatge català de l'obra allò que l'original ja pretén, que és explicar una història de caràcter universal.

Així, la Ruth i la Lisa de l'original anglès es converteixen aquí en la madura Anna Gibert i la jove Clara Mallart, i el referent de Delmore Schwartz desapareix per donar pas a un fictici Daniel Zimmer. El referent de la joventut de la professora Gibert ha de ser **la Barcelona dels anys 80, una ciutat que acaba de sortir de la foscor del franquisme i es comença a modernitzar per acabar esdevenint, amb el temps, la ciutat internacional i multicultural que acabarà essent**. La nostra adaptació no refusa a esbossar un dibuix sociològic d'aquella Barcelona que contextualitzi adequadament la història de joventut d'Anna Gibert (**la droga i la sida, la lluita política de la transició, el moviment feminista, la represa de la llengua pròpia**), i que expliqui el xoc generacional entre Gibert i Clara Mallart: un xoc entre la generació dels anomenats *boomers* i els joves de la generació Z.

Val a dir que hem renunciat a fer referència explícita a persones concretes, precisament per no tornar a circumscriure excessivament la història. Tot i així, alguns espectadors poden veure (sense que sigui necessari) un poeta com Gabriel Ferrater en la figura de Daniel Zimmer, i potser també poden detectar trets d'escriptors nostres (posem per cas, Carme Riera) en el personatge d'Anna Gibert. En qualsevol cas, la llibertat amb què hem encarat la nostra adaptació ens ha permès, d'una banda, fer **un esbós de la Barcelona dels 80** (amb tota l'ebullició d'idees, projectes i somnis de la generació jove d'aquella època), però de l'altra banda, i encara més important, també ens ha permès connectar el moment present dels personatges de l'obra (amb les seves ambicions, èxits i frustracions) a l'estricta **contemporaneïtat de la Catalunya d'avui, fins i tot amb un parell de referències al procés secessionista.**

El nostre espectacle

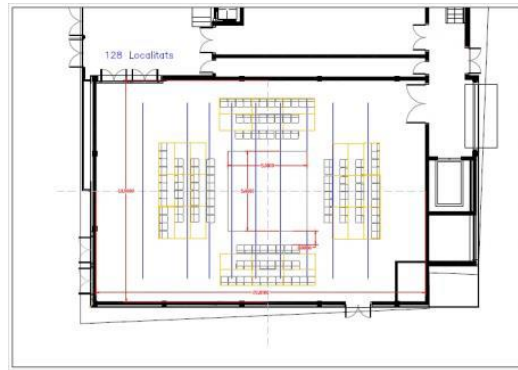
Obra completa és un espectacle que vol mantenir, i accentuar, el marcat caràcter contemporani del text original. La decisió més radical és la de prescindir del format d'espai escènic convencional, dintre dels paràmetres del naturalisme

escenogràfic, que proposa el text original: una sala d'estar amb lleixes plenes de llibres, sofà i tauleta, una porta que condueix a la cuina i una altra que du a la sortida, i un finestral. En la recerca d'una major implicació del públic, vam decidir amb l'escenògraf Joan Gómez Ponsetí de renunciar a la caixa italiana i plantejar un espai escènic a tres bandes que no es materialitzés de manera realista sinó que sofrís un procés d'essencialització simbòlica a través de la disposició de la relació públic-actrius i, sobretot, **d'omplir tot l'escenari de llibres: terra de llibres, seients de llibres, faristol de llibres...** Les dues actrius viuen la seva relació d'afecte i de conflicte en el context d'un quadrilàter, com si es trobessin en un ring de boxa; però el ring en qüestió queda delimitat per centenars de llibres, que es constitueixen com a símbol del seu món intel·lectual i emocional, però també de la seva relació afectiva, perquè el primer que ha unit les dues dones ha estat, precisament, l'amor pels llibres.

Atenent a les limitacions dels espais teatrals diversos, **el muntatge es pot oferir també amb tota garantia a dues bandes i fins i tot amb un espai clàssic frontal a la italiana.**

Pel que fa a **la il·luminació**, el disseny és obra d'August Viladomat, il·luminador molt experimentat. El disseny serveix magníficament al propòsit general de l'espectacle, com es pot constatar (fins a un cert punt) en el vídeo del muntatge.

Plànol d'il·luminació utilitzat a La Factoria d'Arts Escèniques de Banyoles

Pel que fa al **vestuari**, dissenyat per la jove Raquel Díez, s'ha fet una opció senzilla però efectiva, reutilitzant roba entre algunes escenes amb alguns petits canvis que indiquen l'interval temporal; cal tenir present que cada escena implica un salt de temps en relació a l'anterior. S'ha evitat el perill d'un xoc indesitjable entre els colors del vestuari i l'amalgama de colors que produeixen els llibres optant sempre per colors llisos, de tonalitats tendents al pastel; d'aquesta manera, s'ha conservat l'harmonia cromàtica entre escenografia i vestuari.

Els canvis de vestuari que es produeixen al llarg de l'espectacle, entre escena i escena, **es fan a la vista**: d'aquesta manera, **les dues actrius estan permanentment "en escena"**, a la vista de públic, mantenint la tensió dramàtica de començament a final i fent que el públic se senti partícip del desenvolupament de tot el muntatge, també dels moments d'"entreacte" en què les actrius es preparen per a la nova escena –pel nou assalt del combat. La decisió ha estat situar els canvis de vestuari en dos extrems oposats del quadrat (del ring) per diferenciar-los de tota l'acció dramàtica que s'esdevé dins del quadrat de llibres.

Finalment, un apunt sobre l'espai sonor. De fet, aquest queda restringit a l'ús d'un **leitmotiv musical, un tema magnífic, obra original de Robert Fàbrega i Ferrer**. És un plaer, a cada canvi d'escena, **gaudir de les diverses variacions d'aquest leitmotiv**.

La companyia

Els dos primers muntatges de la companyia van ser *Despulla't, germana* (estrenat al Festival Temporada Alta de 2004) i *Interior amb intrusa* (estrenat al Festival Temporada Alta de 2007), tots dos amb autoria i direcció de Jordi Sala Lleal. El projecte que vam començar a dissenyar després del 2007 es va veure frustrat pel començament de la crisi econòmica, i durant uns anys vam haver de mantenir la companyia en situació de *standby*, fins fa poc, que **hem reprès l'activitat amb totes les energies i els objectius renovats.**

Hem volgut reprendre la nostra activitat com a companyia amb l'espectacle *Despertar*, a partir d'obres d'Oliver Sacks, estrenat al gener de 2022, i que compta amb cinc actors/actrius, capitanejats per Manel Sans (actualment en gira); i amb aquest altre muntatge de petit format, amb només dues actrius en escena (permanentment), però que donen cos i veu a **un text poderós, profundament contemporani i alhora d'abast universal.**

CVs

El director/dramaturgista

⇒ Jordi Sala Lleal, nascut a Barcelona i resident a Banyoles. Doctor en Filologia Catalana i professor titular de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada de la Universitat de Girona, on imparteix assignatures sobre teoria i història del teatre.

⇒ Com a dramaturg, va guanyar el 1994 el Premi Nacional Ignasi Iglésias per a textos dramàtics en llengua catalana, atorgat per l'Institut del Teatre, per la seva primera obra, *Quan arriba el migdia*. Posteriorment, ha publicat altres obres: *Un somni d'abril* (2001), *Estranyes en un tren* (2001), *Variacions sobre el sentit de la vida* (Premi de teatre del Crèdit Andorrà 2001), *La ciutat es desperta radiant* (Premi Josep Ametller de Teatre 2005, editada per Proa), *Despulla't, germana* (2007, editada per Arola) i *Puzle* (Premi Ciutat de Sagunt 2007, editada per Bròsquil). Com a traductor teatral, ha traduït *Un marit ideal*, d'Oscar Wilde (traducció amb què va aconseguir el Premi Nacional Josep M. de Sagarra 1996 per a traduccions teatrals en llengua catalana, atorgat per l'Institut del Teatre), a part d'altres traduccions de textos teatrals (*Una dona sense importància* d'Oscar Wilde, *Vagines* d'Eve Ensler, *La mare sempre deia no* de Charlotte Keatley, etc.).

⇒ Com a director d'escena, ha dirigit, entre d'altres, els espectacles *Despertar-se* (Cia. Teatrebrik, 2004; estrena a la Sala Beckett), *Despulla't, germana* (Didascàlia CT, Festival Temporada Alta 2004), *Interior amb intrusa* de Jordi Sala (Didascàlia CT, Festival Temporada Alta 2007), etc.

L'escenògraf

⇒ Joan Gómez Ponsetí. Llicenciat en Psicopedagogia per la Universitat de Girona. Diplomant en Arts Gràfiques en l'especialitat de Disseny Gràfic a l'Escola Massana de Barcelona - Universitat Autònoma de Barcelona. Diversos cursos de dramatúrgia i direcció.

⇒ Com a escenògraf, ha fet el disseny escènic de *Despertar* (2022), *Romeo i Julieta* (2018), *Macbeth* (2016), *Yvonne, princesa de Borgonya*, de Witold Gombrowicz (2015), *Xafarderies* de Neil Simon (2013), *No ens fa falta tenir por*, de Cia Kafkiana (2013), *El tinent d'Inishmore*, Cia Teatrebrik (2012), *En la solitud dels camps de cotó*, Cia. Dívula Teatre (2010), *El coronel ocell*, de Hristo Boitxev (2009), *Fum, fum, fum*, de Jordi Sánchez (2007), etc.

⇒ Com a director d'escena, ha dirigit espectacles com *Food Truck, la venjança dels miriàpodes* (2019), *Macbeth La Seca* Espai Brossa, 2018), *Yvonne, princesa de Borgonya*, de Witold Gombrowicz (Temporada Alta 2015), *No ens fa falta tenir por*, Cia Kafkiana (Versus Teatre, 2014), *El tinent d'Inishmore*, Cia Teatrebrik (Versus Teatre, 2013).

Les actrius

⇒ Isabel Boix, actriu i cantant. Ha treballat, entre d'altres, en els espectacles *La poesia de Borges* (amb Joan Sanmartí), *Vaia cuentu* (cabaret per a adults), *Perduda* (espectacle multidisciplinari), *Cançons per no oblidar* (La Banda de la Rita), *Dient Gil de Biedma*, etc. En tasques de producció i management, ha treballat per a la companyia de teatre *Perversions* (amb Pep Cruz i Jordi Coromina) i Dagoll Dagom Petit Format en els espectacles *(Per)Versions*, *Còmica Vida* i *Top Model*; per a la companyia Lletra i Música en els espectacles *Les Metamorfosis d'Ovidi*, *La història d'un soldat* (versió lliure d'*Stravinsky*), *Cuina selecta*, etc.; i per a la companyia d'Anna Roca, en molts dels seus muntatges.

⇒ Eva Ferré, actriu. Graduada en Arts Escèniques a l'Escola Universitària ERAM. Diversos cursos d'ampliació de formació. Coordinació d'espais i de producció del Grau en Arts Escèniques de l'Escola Universitària ERAM, de Salt. Fundadora de la companyia de teatre *La Intempèrie*, que desenvolupa tasques de formació, creació i producció d'arts escèniques.

⇒ Teatre: 2021: Que s'acabi el món és culpa meva. Creació pròpia amb l'Associació La Intempèrie (diverses funcions). 2020: Redimim-nos amb l'Associació La Intempèrie (diverses funcions). 2018: Història natural de la digressió, vol. II (creació col·lectiva al teatre El Canal, dirigida per Ferran Dordal). 2017: Diez de cada diez (performance presentada a Fira Tàrraga, dirigida per Valeria Píriz). 2017: Amb quin dret estàvem inquietos? Cia. EnÒrbita, Sala La Planeta. 2017: Els gegants de la muntanya, de Pirandello, a la sala La Planeta, dirigida per Cristina Cervià. 2016: Terra Baixa, d'Àngel Guimerà, a la sala La Planeta, dirigida per Mireia Vallés. 2016: Todo era amor (creació col·lectiva al teatre El Canal, dirigida per Juan Pablo Mirada). 2015: Rive Gauche, de Marc Rossich, al teatre El Canal, dirigida per Rafel Duran. 2015: Absolutament lluny, de Josep Julien, al teatre El Canal, dirigida per Xicu Masó. 2015: Incendis, de Wajdi Mouawad, a la sala La Planeta, dirigida per Isidre Fernández. 2014: Isabeau, el Musical, amb la cia. El primer Vol. 2013: Participació al microteatre en el Museu dels Jueus de Girona en el festival FITAG.

Contacte:

distribucio.didascalietat@gmail.com

680656583

Material gràfic:

Teaser de l'obra: (1'47'')

https://www.youtube.com/watch?v=a3aUe_PxWpA

<https://vimeo.com/manage/videos/720358647>

Vídeo sencer de l'espectacle:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZzNqXHkvRXI>

Vídeos promocionals:

<https://vimeo.com/manage/videos/720366715>

<https://vimeo.com/manage/videos/720366845>

<https://vimeo.com/manage/videos/720366956>

<https://vimeo.com/manage/videos/720367070>

<https://www.instagram.com/didascaliateatre/>
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100075361518459>

<https://www.mystage.art/plays/98>

<https://www.agt.cat/soci/didascaliacompanyia-de-teatre/>